

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ا.م. شیری

۰۲ فبروری ۲۰۱۲

به مناسبت هفتاد و پنجمین سالگشت پیروزی نبرد تاریخی - حماسی ستالینگراد

نبرد ستالینگراد (تابستان ۱۹۴۲-۲ فبروری ۱۹۴۳ میلادی) (۱)، یکی از طولانی‌ترین، مهلک‌ترین و سرنوشت سازترین نبردهای جنگ جهانی دوم و تمام تاریخ بشر بود.

در این نبرد ارتش المان نازی و متحدان آن به منظور فتح شهر ستالینگراد در جبهه شرقی و جنوب روسیه به آن یورش بردند. پس از چندین ماه درگیری خونین در دوم فبروری ۱۹۴۳ شکست خوردند و فیلد مارشال فون پاولوس به اتفاق ۲۵۰۰ افسر عالی‌رتبه، از جمله آنها، ۲۴ نفر جنرال و بیش از صد هزار نفر دیگر به ارتش سرخ اتحاد شوروی تسلیم شدند.

با توجه به نبرد شدید تن به تن و حمله مستقیم به غیرنظامیان همانند حملات هوایی، از این نبرد به عنوان یکی از بزرگترین و خونبارترین درگیری‌های تاریخ بشر یاد می‌شود. در این نبرد ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار سرباز جنگیدند و ۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تا ۲ میلیون نفر کشته و زخمی شدند. پس از این نبرد، المان نازی در جبهه شرقی هیچ گاه نتوانست ابتکار عمل را به دست بگیرد و مجبور شد بخشی از نیروهای خود را برای جبران تلفات از جبهه غربی به جبهه شرقی منتقل نماید.

حمله المانی‌ها برای اشغال شهر از ماه اگست ۱۹۴۲ به کمک لشکر ششم و برخی عناصر لشکر چهارم پنزر [تانک] آغاز شد. [لوفتوافه] [نیروی هوایی] المان نازی با بمباران‌های مخرب از مهاجمان حمایت کرد که همین موضوع شهر را به تلی از خرابه‌ها بدل نمود. در ادامه نبرد به جنگ خانه به خانه تبدیل شد، که دو طرف را مجبور به اعزام نیروهای کمکی کرد. تا اواسط ماه نومبر ۱۹۴۲ المانی‌ها به قیمتی گزاف مدافعان را به نواری نازک در کرانه غربی رود ولگا عقب راندند.

نوزدهم نومبر همان سال ارتش سرخ عملیاتی موسوم به عملیات اورانوس را از دو جبهه علیه جناحین ضعیف‌تر که توسط رومانیایی‌ها و مجارستانی‌ها نگهداری می‌شد، آغاز کرد. جناحین نیروهای المانی به سرعت در هم کوبیده شدند تا لشکر ششم به طور کامل در منطقه ستالینگراد به محاصره دربیاید. آدولف هیتلر، پیشوای المان نازی دستور داد تا این نیرو در مکان خود باقی بماند و هیچ اقدامی از طرف آن برای شکستن محاصره صورت نگیرد. در عوض به لشکر از طریق مسیر هوایی آذوقه رسانده شود و از بیرون برای شکستن محاصره تلاش گردد. نبرد به مدت دو ماه دیگر ادامه

یافت. در فیروری ۱۹۴۳ دیگر آذوقه و مهمات محاصره شدگان رو به پایان بود تا این که تمامی نیروهای باقی مانده در پی وخامت اوضاع، خود را تسلیم کردند. این نبرد در کل پنج ماه و ده روز به طول انجامید.

«در ستالینگراد هیچ قهرمانی وجود ندارد» (۱)

والنتین واسیلی اویچ محترم! (*)

دوم فیروری سال ۲۰۱۸ هفتاد و پنج سال از پایان نبرد ستالینگراد، از بزرگترین نبرد نه تنها در جنگ کبیر میهنی، حتی، در جنگ جهانی دوم سپری می‌شود. ۱۵ سپتمبر سال ۱۹۴۲، در روزهای نبرد برای دفاع از ستالینگراد، من شعری با عنوان «نه، به نظر نمی‌رسد!» سرودم. آن را تقدیم می‌دارم. شاید به کار روزنامه ما بیاید. با احترام، آ. سوتکوف (A.Svetkov)، شرکت‌کننده در نبرد ستالینگراد

نه، به نظر نمی‌رسد!

به نظر می‌رسد، که در اینجا،

زمین سراسر گُر گرفته

و آتش همه چیز را حریصانه می‌بلعد،

ابر سیاهی آسمان شهر را پوشانده،

و از گروهان ما نوزده نفر باقی مانده است.

به نظر می‌رسد، همه راه‌ها،

در کنار مخزن منفجر شده نفت،

مقاطع است.

اما فاشیست‌ها از اینجا،

اگرچه ده‌ها بار دست به حمله زده‌اند،

نمی‌توانند به سوی ولگا پیش بروند.

به نظر می‌رسد، که در این جنگ،

نه گروهان ما، بلکه، خود رفیق لنین،

آموزگار، رهبر و مارشال نسل‌ها،

در سنگر در کنار ما،

تن به تن می‌جنگد.

نه، به نظر نمی‌رسد! او به واقع،

در سنگر، در کنار ماست.

و نسل‌های آینده به یاد خواهند آورد،

که ما روسیه و مسکو را از جهنم سوزان،

چگونه در ساحل ولگا رهانیدیم.

ستالینگراد، سپتمبر سال ۱۹۴۲

(*)-والنتین واسیلی اویچ چیکین، سردبیر روزنامه سوتسکایا راسیا (روسیه شوروی).

– مأخذ با این اشاره () نشان داده شده است.

گردآوری و ترجمه: ا. م. شیری

۱۳۹۶/۱۱/۱۲